

ಶ್ರೀರಾಮ ಕೆಟ್ಟ ಗಂಡ!

ಶ್ರೀರಾಮ ಮರ್ಯಾದ ಪುರುಷೋತ್ತಮ. ಪಿತೃವಾಕ್ಯ ಪರಿಪಾಲನೆಗಾಗಿ ವನವಾಸಕ್ಕೆ ಹೋದ. ಒಳ್ಳೆಯ ಪ್ರಜಾ ಪರಿಪಾಲಕ, ಪ್ರಜೆಗಳ ಮಾತಿಗೆ ಗೌರವ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದ ಅಥವಾ ಅವರ ಅಡ್ಡ ಮಾತಿಗೆ ಹೆದರುತ್ತಿದ್ದ. ಸಮುದಾಯದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅವನು ಪ್ರಜಾಸತ್ತೆಯನ್ನು ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಎಂದು ಭಾವಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಅವನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಪ್ರಜಾಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿದ್ದನೋ ಅಥವಾ ಅವನು ತನ್ನ ಕಾಲಘಟ್ಟದ ಧಾರ್ಮಿಕ ಕಟ್ಟುಪಾಡುಗಳನ್ನು ವಿಧಿಸುತ್ತಿದ್ದನೋ ಎಂಬುದು ಎಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ವಾಲ್ಮೀಕಿ ರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರತಿನಿಧಿಯೆಂಬುದು ಸಮುದಾಯದ ಒಟ್ಟಾರೆ ದನಿಯಾಗಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಏಕ ದನಿಯನ್ನು ಇಂದಿನ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕಾರರು ಒಟ್ಟಾರೆ ಪ್ರಜಾಸತ್ತೆಯ ದನಿಯೆಂದು ಭಾವಿಸಿದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆ ಏಕದನಿಯೂ ಕೂಡ ವ್ಯಕ್ತಿ ನೆಲೆಯ ಮಾನವೀಯ ಮೂಲದಲ್ಲ. ಅದು ಧಾರ್ಮಿಕ ಕಟ್ಟುಪಾಡುಗಳು ವಿಧಿಸಿದ ನಿಯಮಗಳ ಮಾತಿನಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ.

ವ್ಯಕ್ತಿಯ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಹಕ್ಕು ಮಾನವ ಹಕ್ಕುಗಳ ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶ. ಪ್ರಜಾಸತ್ತೆಯ ಮುಖ್ಯ ಆತ್ಮವೇ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಮತ್ತು ಅದರ ರಕ್ಷಣೆ. ಸಮುದಾಯದ ಆಶಯ ಅಥವಾ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಯಾರನ್ನೋ ಅವರ ಇಚ್ಛೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಬಲಿಕೊಡುವುದು ಅಥವಾ ಅವರ ಬದುಕಿನ ಸಮಸ್ತ ಹಕ್ಕನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳುವುದು ಜೀವನೋದ್ದಿಯಾದ ನಡೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಜನಪದ ಕಥನ ಗೀತೆ 'ಕೆರೆಗೆ ಹಾರ'ದ ಭಾಗೀರತಿಯ ಬಲಿ; ಸೀತೆಯ ಅಗ್ನಿಪರೀಕ್ಷೆ ಅಥವಾ ಅವಳನ್ನು ಅವಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರದ ಹಾಗೆ ಕಾಡಿಗೆ ಅಟ್ಟಿ ಅನಾರ್ಥಕವಾಗಿ ಮಾಡುವುದು ಒಂದೇ ಬಗೆಯ ಕ್ರೋಧದ ನೆಲೆಯಿಂದ ಮೂಡಿದ ಪ್ರಸಂಗಗಳೇ. ಈ ಬಗೆಯ ಕ್ರಿಯೆಗಳು ಸರ್ವಾಧಿಕಾರದ ಗಂಡು ಮನಸ್ಸಿನ ಮೌಲ್ಯಗಳು. ಇಂಥ ಕ್ರೂರ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ತ್ಯಾಗ, ಬಲಿದಾನ, ಸಮುದಾಯ ಹಿತವೆಂಬ ಬಣ್ಣದ ವೈಭವದ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಚರಿತ್ರೆಯು ಕ್ಲೂ ವರ್ಣಿಸಿ ಭಾರತೀಯ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಚಲನ ರಹಿತವನ್ನಾಗಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಸೀತೆಯೆಂದರೆ ವಸುಂಧರೆ. ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ದೊರೆತವಳು. ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿ ಕೊನೆಗೆ ಆ ಭೂಮಿಯಲ್ಲೇ ಅಂತ್ಯ ಕಂಡವಳು. ಭೂಮಿಯಿಂದ ಬಂದು

ಮತ್ತೆ ಆ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯಳಾಗುವವರೆಗಿನ ಅವಳ ಜೀವಿತ ಎಂದಾದರೂ ಸುಖ ಕಂಡಿತೆ? ಅವಳು ಜನಕನ ಅಕ್ರಮ ಸಂಬಂಧದ ಫಲವಾಗಿರಬೇಕು. ಹೀಗಾಗಿ ಅವಳ ಬಾಲ್ಯ ಮತ್ತು ಯೌವನದ ದಿನಗಳು ತನ್ನ ಇತರ ಸಕ್ರಮಫಲಿತ ಸೋದರಿಯರಂತೆ ಸುಖ ಕಂಡಿರುವುದು ಅನುಮಾನ. ಮಾನವ ಸಹಜವಾದ ಮೂದಲಿಕೆಗಳ ಅವಮಾನದಿಂದ ಅವಳು ನರಳಿರಬಹುದು. ಬಹುಶಃ ಅವಳ ಜೀವಿತಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಸುಖ ಕಂಡಿದ್ದರೆ- ಅದು ಉತ್ತರ ರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಕಥಾನಕದ ಅವಳ ತಾಯನದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ! ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಆಶ್ರಮದ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಅವಳಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಜನ್ಮ ನೀಡಿ ಗಂಡ ಮತ್ತು ಅವನ ಸುತ್ತಲಿನ ಕಟ್ಟುಪಾಡುಗಳ ಬಂಧನಗಳಿಲ್ಲದೆ, ಪ್ರಕೃತಿಯ ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದ ತಾಯನದ ಅಮೂಲ್ಯ ಅವಧಿ ಅದು. ಅದು ಕೂಡ ಕೃಣಿಕವಾದುದ್ದೇ. ಶ್ರೀರಾಮನ ಅಶ್ವಮೇಧದ ಕುದುರೆ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಕಾಲ್ಮಿಷ ಕೂಡಲೆ ಅವಳ ನೋವಿನ ಸರಪಳಿ ಮತ್ತೆ ಬಲವಾಗಿ ಅವಳನ್ನು ಸುತ್ತಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಲಂಕೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಾಮ ತನ್ನ ಗೌರವಕ್ಕಾಗಿ ನಡೆಸಿದ ಯುದ್ಧದ ಫಲಿತ ನೋವು, ಈ ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಯಾಗವೆಂಬ ಅಹಂಕಾರ ತಣಿಸಲು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಯುದ್ಧದ ಫಲಿತ ನೋವು ಅವಳಿಗೆ ಬದುಕು ಸಾಕು ಸಾಕೆನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಮಾನವನ ಅಧಿಕಾರ ಮೂಲ ಅಹಂಕಾರ ರೂಪವಾದ ಯುದ್ಧವೆಂಬ ಕ್ರೋಧ, ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನೇ ತ್ಯಜಿಸಿ ಕಾಣುವುದನ್ನು ಅವಳು ಸ್ವತಃ ಅನುಭವಿಸಿದಳು. ಅವಳ ಈ ವಾಸ್ತವ ಕಟು ಅನುಭವ ಅವಳಿಗೆ 'ಬದುಕು ಸಾಕು ಮಾಡು' ಎಂದು ಹೇಳಿರಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವಳು ಭೂಮಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಮೊರೆ ಹೋಗಿ ಅಂತ್ಯ ಕಂಡಳು.

ನಮ್ಮ ಮರ್ಯಾದ ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಸೀತೆಯನ್ನು ಅಂತರಾಳದಿಂದ ಪ್ರೀತಿಸಿದಂತೆ ಎಲ್ಲೂ ಗೋಚರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ವಯಂವರದಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದ ವಸ್ತು; ವಂಶ ಮುಂದುವರಿಸಲು ಬೇಕಾದ ಸಾಧನ; ಮನೆತನದ ಅಥವಾ ಸಮಾಜದ ತೃಪ್ತಿಗೆ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡಬಹುದಾದ ಒಂದು ಜೀವವಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಅವನಿಗೆ ಸೀತೆ ಕಂಡಿದ್ದಾಳೆ. ಅವಳು ಕೂಡ ರಕ್ತಮಾಂಸ ತುಂಬಿದ, ಮನಸ್ಸು ಭಾವ ಬುದ್ಧಿಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ಜೀವ; ಅವಳಿಗೆ ಕಾಮನೆಗಳಿದ್ದವು, ಆಸೆಗಳಿದ್ದವು, ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿದ್ದವು ಎಂಬುದನ್ನು ಅವನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡಂತೆ ಭಾಸವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ವಾಲ್ಮೀಕಿಯ ಅನಂತರ ಬಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶಿ ಕವಿಗಳಾದ ನಾಗಚಂದ್ರ, ಲಕ್ಷ್ಮೀಶ ಮತ್ತು ಕುವೆಂಪು ಶ್ರೀರಾಮನಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯತ್ವದ ಅಲೆಗಳನ್ನು ತುಂಬಲು ಯತ್ನಿಸಿದರು, ಅಷ್ಟೆ.

-ಶಿಕಾಕು

ಮಾತೇ ಮತ್ತು	
<p>★ ರೋಗಿಗೆ ವೈದ್ಯನು ಮಾಡುವ ಶಸ್ತ್ರ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯಿಂದ ರೋಗಿಗೆ ಹಿಂಸೆಯಾದರೂ, ಗುಣವಾಗಲಿ ಎಂಬ ಭಾವದಿಂದಲೇ ಹೊರತು- ಅದೊಂದು ಕ್ರೂರ ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲ.</p> <p style="text-align: right;">-ಶಿವಪುರಾಣ</p>	<p>★ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಆನಂದ ಉಂಟು ಮಾಡುವುದೇ ಸ್ವರ್ಗ, ದುಃಖವೇ ನರಕ. ಸ್ವರ್ಗ ನರಕಗಳಿಗೆ ಪುಣ್ಯ ಪಾಪಗಳೆಂಬ ಹೆಸರು.</p> <p style="text-align: right;">-ವಿಷ್ಣು ಪುರಾಣ</p>
<p>★ ಮುಗಿಲಿಗೆ ಯಾವ ಅಪೇಕ್ಷೆಯೂ ಇಲ್ಲ, ಯಾರದೇ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ ಇಲ್ಲ, ಯಾವುದೇ ಪ್ರೀತಿಯ ಹಂಗಿಲ್ಲ, ಜೊತೆಗಾರನೆಂಬ ಭಾವನೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೂ ಮುಗಿಲು ತನ್ನದೇ ಆದ ದೊಡ್ಡ ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಜನಗಳ ಬೇಗುದಿಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುತ್ತದೆ.</p> <p style="text-align: right;">-ಭಾಮಿನೀ ವಿಲಾಸ</p>	<p>★ ಯಾವುದನ್ನಾಚರಿಸಿದರೆ ಧರ್ಮವಿಲ್ಲವೋ, ಕೀರ್ತಿ ಇಲ್ಲವೋ, ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರಿಲ್ಲವೋ- ದೇಹಕ್ಕೆ ಆಯಾಸ ಮಾತ್ರ ಆಗುವುದೋ ಅಂಥ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಯಾವನು ಮಾಡಿಯಾನು?</p> <p style="text-align: right;">-ರಾಮಾಯಣ</p>
<p>★ ವಯಸ್ಸಾದ ಮೇಲೆ ಯಾವುದರಿಂದ ಸುಖವಾಗಿರಲು ಸಾಧ್ಯವೋ ಅದನ್ನು ಪೂರ್ವ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಯಾವುದರಿಂದ ಸುಖ ಉಂಟೋ ಅಂತಹ ಕೆಲಸವನ್ನು ಬದುಕಿರುವಾಗ ಮಾಡಬೇಕು.</p> <p style="text-align: right;">-ಮಹಾಭಾರತ</p>	<p>★ ಆಸ್ತಿಯ ಯಜಮಾನರಾಗಿರುವ ಶ್ರೀಮಂತರು ಕೆಲವರು ಮಾತ್ರ; ಅನೇಕರು ಆದರೆ ಗುಲಾಮರೇ.</p> <p style="text-align: right;">-ಆರ್.ಜಿ.ಇಂಗರ್ ಸಾಲ್</p>
<p>★ ಒಳ್ಳೆಯವನಾರೂ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಶ್ರೀಮಂತನಾಗಲಿಲ್ಲ.</p> <p style="text-align: right;">-ಪಿ.ಸೈರಸ್</p>	<p>★ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಯ ಸ್ವಾರ್ಥ ಎಂತಹದಂದರೆ ನಾವು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಸಂಪಾದಿಸುವುದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಇತರರು ಕಡಿಮೆ ಉಳ್ಳವರಾಗಿರುವಂತೆಯೂ ಯತ್ನಿಸುವುದು.</p> <p style="text-align: right;">-ಜಾನ್ ರಸ್ಕಿನ್</p>
<p>★ ಸತ್ಯಗಳು ಅಶ್ವತ್ಥಾಮನಂತೆ ಚಿರಂಜೀವಿಗಳಲ್ಲ!</p> <p style="text-align: right;">-ಇಬ್ನ್ ಸಿನ್</p>	<p>★ ಸತ್ಯವನ್ನೇ ಹೇಳು; ನಂತರ ತಕ್ಷಣ ಸ್ಥಳಬಿಡು!</p> <p style="text-align: right;">-ಯುಗೋಪಾ ವಿಯಾ ಗಾಡ</p>
<p>★ ಸತ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಲೇಬೇಕು. ಅದು ಯಾರಿಗೆ ನೋವು ಮಾಡಿದರೂ ಸತ್ಯ ಸತ್ಯವೇ. ಅದನ್ನು ಬರೆಯಬೇಕು.</p> <p style="text-align: right;">-ಮಹಾತ್ಮ ಗಾಂಧೀಜಿ</p>	<p>★ ಸತ್ಯವಂತಿಕೆ ಅನ್ನೋದು ಇರಲೂ ಬೇಕು; ತೋರಲೂ ಬೇಕು.</p> <p style="text-align: right;">-ಮಾಸ್ತಿ ವೆಂಕಟೇಶ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್</p>